

December 1957.

no. 7.

STAUNTON NIEUWS.

Van de wedstrijdleiding.

12 oktober 1957. Unitas - Staunton I $4\frac{1}{2}$ - $5\frac{1}{2}$.

1. R.Blindeman - Dr.Ir.J.C.Scheffer $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 2. W.Boersema - H.Bunt 0 - 1; 3. R.J.Planta - Dr.C.Scholtens $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 4. Mr.R.J.C.Wessels - A.A.Idema 0 - 1; 5. M.E.Noordhoek - J.Keuning 1 - 0; 6. P.J.Schreuder - E.H.Sprenger $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 7. S.R.Snip - Mr.J.G.Heeres; 8. J.K.Harms - L.W.te Velde $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 9. W.Knol - J.R.B.Polée $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 10. B.C.Barendsen - Mr.W.A.Offerhaus 1 - 0.

Vóór de wedstrijd stonden onze papieren niet hoog genoteerd en het begin stelde de pessimisten in het gelijk; Keuning gaf reeds in de opening een pion weg en verloor kansloos, terwijl Offerhaus eveneens zonder veel ophef ten gronde ging. Planta kwam tegen Scholtens wel iets minder te staan, maar wist door vroegtijdige engrosruil een snelle remise te bereiken. Ook Sprenger kwam tegen Schreuder ondanks positie overwicht niet verder dan remise. Scheffer had in een vooruit gespeelde partij tegen Blindeman reeds het punt gedeeld en toen te Velde bij vergeefse aanvalspogingen een kwaliteit en twee pionnen achter raakte, zag het er somber voor ons uit.

Idema zorgde voor wat opluchting door in een fraaie combinatie-partij ondanks grote tijdnood Wessels te verslaan. Heeres maakte de stand gelijk, door Snip in een degelijke positiepartij langzaam dood te drukken. Polée nam op advies van zijn aanvoerder met remise genoegen in een wilde stelling, met een dreigende klok op de achtergrond. Daarmee was het dan 4 - 4, waarbij te Velde, onvermoeid aanvallend, nog steeds op verlies stond.

Bunt zag zich dientengevolge genoodzaakt, om tegen Boersema uit niets iets te maken. Hij loste dit probleem meesterlijk op. Zijn jeugdige tegenstander raakte de draad kwijt en werd na een toren-offer mat gezet.

Zo konden we tenminste niet meer verliezen en iedereen rekende reeds op een gelijk spel. Niet alzo te Velde! Harms werd steeds onzekerder, verzuimde tijdig de kwaliteit terug te geven - iets wat hij enige zetten later onder veel ongunstiger omstandigheden toch moest doen - en kroop zelfs door het oog van de naald, toen te Velde een kansrijke voortzetting miste. Het na dameruil overblijvende toren-eindspel behandelde Harms al even zwak, zodat te Velde een pion terug won en een sterke vrijpion kreeg. Weliswaar stond het bij het afbreken nog steeds zeer gunstig voor Unitas, maar na de hervatting zag te Velde zijn onvermoeid zweegen beloond. Harms mocht tenslotte nog blij zijn met remise en zo had Unitas toch nog een niet geheel verdiende nederlaag geleden.

S.

9 november 1957. STAUNTON I - S.C.HAARLEM 8 - 2.

1. Dr.Ir.J.C.Scheffer - Ir.A.M.Schneiders $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 2. H.Bunt - P.E.Brommer 1 - 0; 3. Dr.C.Scholtens - G.B.v.d.Velde 1 - 0; 4. E.H.Sprenger - E.J.de Ree $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 5. A.A.Idema - J.Blokke $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 6. H.K.A.Visser - J.v.d.Berg 1 - 0; 7. Mr.J.G.Heeres - P.A.v.Driel $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$;

8. L.W.te Velde - H.Schmitz 1 - 0; 9. J.Keuning - Tj.de Jong 1 - 0;
10. J.R.B.Polée - W.Geuzenbroek 1 - 0.

De uitslag zou een gemakkelijke wedstrijd kunnen doen vermoeden, doch toen uw verslaggever na drie uur spelen de balans eens opmaakte, wees nog niets op een daverend resultaat. Bunt had min of meer tegen zijn zin een kwaliteit geofferd en zijn aanval moest nog het bewijs leveren voor de juistheid. Heeres was eveneens een kwaliteit achter, maar zonder veel compensatie. Keuning stond uitgesproken slecht, Sprenger zeer moeilijk en Polée had een van die warhoofdige revolutiestellingen, waarin altijd onverwachte en meestal onaangename dingen plegen te geschieden.

De enige lichtpunten vormden te Velde, die reeds in de opening beslissend voordeel had behaald, en Scholtens, die een aarzelende tegenstander langzaam achteruit drukte, maar die een eindspel met ongelijke lopers in het verschiep had.

Zoals gebruikelijk werd er in het laatste uur echter nog een schepje opgedaan en toen Haarlem wat verslapte kregen we overal de wind mee. Idema had in een iets betere stelling remise geaccepteerd, maar dat was vooreerst het enige succes voor de Haarlemmers. Te Velde sloeg zijn tegenstander correct dood, Scholtens won een pion en ondanks de ongelijke lopers het eindspel, Visser bracht een moeilijke positiepartij tot een bevredigend einde en Bunt zette in fraaie stijl zijn aanval in winst om.

Polée, zelf op mat staande, was zijn tegenstander juist één zet voor en toen ook Keuning op volle kracht loskwam en won, was het al $6\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$.

De overige partijen kostten wat meer hoofdbreken. Scheffer kon ondanks enig overwicht niet verder komen dan een puntenverdeling, maar Heeres bracht op zijn bekende, rustige wijze de kwaliteit weer binnen en bereikte een torencindspel, waarin de Haarlemmers ondanks alle analyses hun meerpion niet tot winst konden brengen. Tenslotte wist ook Sprenger stand te houden en kon ook hier het halve punt worden gered.

S.

STAUNTON II is in haar eerste wedstrijd in dit seizoen slecht gestart. Tegen Lasker werd met 60 % van het 3e tiental van het vorig jaar een $6\frac{1}{2} - 3\frac{1}{2}$ nederlaag geleden, dezelfde cijfers waarmee vorig jaar werd gewonnen.

We startten met een 1 - 0 achterstand door een vooruitgespeelde wedstrijd van D.P.de Jong. De eerste twee borden raakten langzaam maar zeker in het nadeel en moesten na $4\frac{1}{2}$ uur opgeven. Geen schande tegen Buurman en Wellner overigens. Seyen deed goed werk en hoewel hij na 20 zetten over een remise aanbod dacht, was hij zo verstandig dit achterwege te laten om vervolgens onbedreigd te winnen. Ris speelde goed, kreeg een stevige aanval, waarbij de tegenstander slechts remisekansen had door eeuwig schaak. In tijdnood gaf hij een looper weg en gaf toen meteen maar op. Hoe komt dit ... met al die vluggertjes-practijk van de afgelopen zomer? Koopman kreeg al gauw een iets betere stelling, maar door een foutzet van zijn tegenstander kon hij een stuk winnen tegen 2 pionnen en toen was de rest slechts een kwestie van techniek.

Hayer bracht het na een spel met wisselende kansen tot remise en de staart liet het zitten; de Jong kon een vrijpion niet stoppen en Walthuis kreeg door een fout in de opening geen kans, al maakte hij het zijn tegenstander nog wel erg lastig met zijn speldeprikken.

Davids tenslotte bouwde rustig zijn aanval op en won door materiaalwinst in het middenspel vlot zodat hij nog gelijk met de rest klaar was ondanks een achterstand van $1\frac{1}{2}$ uur bij het begin.

De verzwakking van de tientallen II en III is wel duidelijk merkbaar geweest in deze eerste wedstrijden. De betere stuurliu zijn hier echt aan de kant blijven staan en dit jaar lijken de reserves van het tweede beter dan de spelers!!

Hoe zit dit wedstrijdleiding, zijn we hier niet te formalistisch geweest bij de samenstelling van de teams?

26-10-'57.

G.K.

Doordat de groepen III en IV enkele wijzigingen hebben ondergaan, laat ik hieronder de indeling volgen:

- III. 1. A.F. Vogt.
2. M. Schrader.
3. H. Kremer.
4. M. Kardoes.
5. T. Borgman.
6. J.J.B. Polle.
7. L.F. Kleiterp.
8. B.D. Vennema.
9. J.N. Kalma.
10. G.J. Schuil.
11. P.R. Dijkhuis.
12. W.A. Molenkamp.
13. F. Mulder.
14. Ir.J.T.N. Venekamp.
- IV. 1. Mevr. E.E. Versteegh-Hendriks.
2. R.M. Fokkens.
3. M. Cremer.
4. A. Palmboom.
5. J.J. Boddé.
6. K. Vendeling.
7. J. de Boer.
8. H. Ensink.
9. G. Akkerman.
10. C. Geerts.
11. Mevr. Stappershoef.
12. E.J. Jonathans.
13. J.W. Buddé.
14. J. Koekoek.
15. J. Westerdijk.

Daar de nummers 13, 14 en 15 van groep IV niet in het wedstrijd-rooster waren opgenomen, worden deze en de overige spelers van deze groep verzocht op eigen initiatief afspraken voor partijen te maken.

Het Bestuur wenst verder alle leden een voorspoedig 1958.